

[Olufson.]

bundet med hinanden, at man ikke er i Stand til at ændre ret stærkt i det ene, uden at det andet i høj Grad lider derved. Ogsaa Dækningsreglerne i Afsnit IV hænger saaa nøje sammen med Bestemmelserne om Konvertering i Afsnit I, at heller ikke disse to Afsnit kan skilles.

Vi vil, som sagt, fra vor Side anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Vi tror, at der herigennem er rakt en virkelig Haand til Landbruget i en vanskelig Tid, at det er bygget op med en Realitets-sans, man ikke kommer uden om; jeg maa i alt Fald hævde, at de, der vil gaa imod dette Lovforslag, maa have den Pligt at lægge noget andet og bedre ved Siden af, som Rigsdagen da kan tage Stilling til.

Krag: Det her foreliggende Lovforslag rummer jo ikke mindre end 57 Paragraffer og er ledsaget af to ret omfangsrige Betænkninger, nemlig det statsministerielle Udvalgs Betænkning angaaende Sanering af Landbrugets Gældsforhold og den Betænkning, som Professor Vinding Kruse har affattet med Forslag til Lov angaaende Sanering til Bunds af disse Gældsforhold. Lovforslaget blev fremsat i Forgaars, og der er jo, idet man sætter det til første Behandling i Dag, givet den i Forretningsordenen fastsatte Frist. Alligevel kan det siges, at denne er meget kort til en Gennemarbejdning i Enkeltheder af de mange Bestemmelser, der findes i de enkelte Paragraffer, og som for en stor Dels Vedkommende angaar meget komplicerede Forhold. Ikke mindre har Fristen været utilstrækkelig til at foretage en nøje Prøvelse af alle de Betragtninger, som er indeholdt i disse to Betænkninger, og en nøje Overvejelse af Begrundelsen for de Resultater, som disse Betragtninger er udmundet i. Umuligheden af et saadant grundigt Studium i Løbet af denne forholdsvis korte Tid gør det naturligt for mig i det væsentlige at holde mig til de store Linier i Forslaget og til det principielle Grundlag, hvorpaa vi maa mene, at et Forslag til endelig Ordning af Landbrugets Forhold bør bygges. Naar jeg taler om en endelig Ordning af Landbrugets Forhold, mener jeg dermed en saadan, som virkelig tilvejebringer Ligelighed for Landbruget i Sammenligning med de øvrige Erhverv her i Landet, Ligelighed i indtjeningsmæssig Henseende, i Henseende til de Byrder, der paahviler Erhvervet, og i Henseende til dets Evne til at forrente den Kapital, som maa investeres i dette Erhverv.

Den Betænkning, som Professor Vinding Kruse har fremsat — og han er nu vel den i visse Sider af de Forhold, som her kommer i Betragtning, kyndigste i dette Land —, er jo Udtryk for hans Ønske om, at der foretages en individuel Undersøgelse af den enkelte Landbrugers Forhold, som ønsker en saadan Undersøgelse foretaget, paa Grundlag af Vurdering af Handelsværdi og Kapitaludbytte, og derefter skal det afgøres af Gældsudvalget og Kreditorerne, om for denne enkelte Landbruger Forholdene ligger paa en saadan Maade, at den vedkommende, som ønsker Sanering, derigennem kan forblive ved sin Ejendom.

Disse Betragtninger, som Professor Vinding Kruse her har anstillet, og som er resulteret i hans Betænkning og det Lovforslag, som ledsager den, har jo, fremgaar det af Saneringsudvalgets Betænkning, foranlediget Overvejelser ogsaa i dette Udvalg, og de Resultater, som Professor Vinding Kruse er kommet til, findes for en ikke uvæsentlig Del i det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, og som hviler paa Saneringsudvalgets Betænkning, om end der er foretaget visse og ikke just lidet betydende Ændringer, som jeg maa mene for de flestes Vedkommende ikke er Forbedringer af det af Kommissionen stillede Forslag, end mindre Forbedringer af det Forslag, som Professor Vinding Kruse har stillet, men Forringelser, om hvilke vi forhaabentlig kan optage en Forhandling i det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat.

Der er jo det ejendommelige ved Regeringens Betragtninger over Landbrugskrisen — og det var for øvrigt ogsaa det, der prægede de Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Olufson nylig fremsatte —, at man betragter Landbrugskrisen som en ren og skær Gældskrise; det er kun Gælden, man taler om, der er kun Spørgsmaal om, hvordan man, uden i øvrigt at træffe Foranstaltninger til Fremskaffelse af en virkelig Ligestilling mellem Landbrugserhvervet og andre Erhverv, skal forsyne Landbruget direkte eller indirekte med de fornødne Midler til at forrente Gælden og betale Skatterne. At Landbrugskrisen er en Gældskrise, er for saa vidt rigtigt, som den er et Udtryk for et opstaaet Misforhold mellem Landbrugets Gæld og Landbrugets Indtjenings-evne, men erkender man dette, maa den naturlige Konsekvens af denne Erkendelse ogsaa være den, at man spørger: Skal nu den Mangel paa Ligevægt, der her er opstaaet, rettes ensidigt ved en Understøttelse til Erhvervet, som hjælper det til at bære Gældsbyrden, eller ved en Forbedring